

POUTNÍK

ROČNÍK VII/VIII

VÁNOCE 2003

LEDEN 2004

DRAŽÍ PŘÁTELÉ,

čas předvánočních příprav a požehnaného adventu je již nakrátku a opět budeme prožívat nejhezčí svátky v roce, které se svojí neopakovatelnou a okouzující atmosférou svátečně naladují po celá staletí lidská pokolení. Cím by pro nás vánoce neměly být, si my křesťané dobře uvědomujeme, i když jsme někdy také sami v zajetí množství vánočních darů, pestrosti štedrovečerní tabule či televizních pořadů. Díky Bohu, jsme si ale právě během Štědrého dne, či večera, jeden druhému mnohem blíže, než je tomu v jiných dnech v roce. Dokážeme nejen sami pro druhého něco navíc udělat, ale také snáze přehlížíme jeho případné nedostatky. Poselství betlémské noci a malého děťátka v obyčejných jeslích nás inspiruje, abychom v sobě nacházeli všechno to dobré a šlechetné, a předávali ho dále ve svém okolí. Moudrý učenec Origenes ve 2. století po Kristu napsal: „Co ti prospívá, jestli Kristus kdysi přišel na svět, jestliže nepřišel i do tvé duše? Modleme se, aby se jeho příchod k nám uskutečňoval denně.“

Vánoční píseň - Jaroslav Seifert

Rolníčky slyším, slyším hlasy,
myslím si: Kdo to přijel asi?
Dlouho už neviděl jsem sáně,
a proto toužím dychtivě
podívat se zas jednou na ně,
pohládit koně po hřívě.
Však venku nikdo. Jenom vrána
dopola sněhem nasypána.

A slyším hudbu. Nechám všeho,
jdu přivítati neznámého.
Kdo je to? Slyším, někdo trúbí,
housle se ozvou k tomu vráz
i basa, která zpívá zhloubi.
Nic, jenom tma a ticho v domě
opírají se silou o mě.

A v koši u psacího stolu
hryže si myška. My dva spolu.
známe se dlouho. Tiše vklouzla
tak jednou ke mně. Od těch dob
je pokoj stále plný kouzla.
Jen prosím neplaš, nerozzlob
tu přítelkyni malých dětí,
umí tak krásně vyprávěti.

Vždyť je to ona, myška malá,
jež s Kristem Pánem v seně spala
a viděla jak Marie Panna
už dlouhou cestou umdlévá
a kleká k zemi uplakaná
na trochu slámy do chléva
A viděla, jak z nebe rázem
andělé slétali se na zem.

A teď je u mne. Pode dveřmi
tou škvírou chodí ke mně, věř mi.
A od těch dob mi takhle hrají,
rolníčky slýchám v tento čas,
okna mi květy rozkvétají
a z nebe slýchám krásný hlas.
Ne obyčejný, ale svatý,
když do tmy ráno vyjdu vraty
a spěchám sněhem na roráty.

Během vánočních svátků se také rozloučíme se starým občanským rokem a uvítáme nový. Je to okamžik nejen veselých oslav, ale i možnosti se na chvíli zastavit a projevit svoji vděčnost. – Naše farnost v tomto roce nezažila sice nějaké převratné události, přesto je dobře se povzbudit z toho, co se díky Bohu a díky vám všem farníkům podařilo. Tak jako v uplynulých letech, jsme i letos v postní době pořádali akci „Misijní koláč“, při které jsme vybrali peníze na potřebné v misích a současně zažili u společného stolu atmosféru farní rodiny. Ke konci května naši farnost poprvé oficiálně od roku 1937 vizitoval jménem sídelního biskupa generální vikář Mons. Josef Socha. Podle jeho slov patří život v naší farnosti mezi ty nejlepší v celé královéhradecké diecézi. Slova generálního vikáře jsou potěšující i zavazující. 15. června t.r. jedenáct dětí z naší farnosti poprvé přijalo do svého života svátostného Krista. Slavnost byla dobře připravená, takže oslovila i ty, kteří do kostela pravidelně nechodí. Tradiční pouť na Mariánské Hoře byla letos za účasti olomouckého arcibiskupa a předsedy České biskupské konference Mons. Jana Graubnera. Stalo se tak díky Otci Robertu Kunertovi, S.J., který se s panem arcibiskupem osobně zná a za jeho účast v naší farnosti se také přimluvil. Spontánní a srdečný projev Otce arcibiskupa oslovil mnohé poutníky. Nedávné volby členů do Pastorační rady naší farnosti znovu ukázaly, že v důležitých chvílích celá farnost spolupracuje a dokáže se náležitě projevit. Uspořádání voleb dvojkolovým způsobem, zapojení co největšího počtu pokřtěných farníků (652 dospělých voličů!!) a samotná účast farníků při volbách (501 odevzdaných hlasů, což je 76,84 %) je svým způsobem nevídaným jevem v celé naší diecézi. Bez nadsázky lze říci, že je to vítězství celé farnosti.

Tolik symbolické ohlédnutí za uplynulým rokem 2003 z pohledu naší farnosti. V novém roce nás v Dolní Čermné a v okolních obcích čekají oslavy 700 let od první písemné zprávy o životě v Čermné a okolních obcích. Pochopitelně, že i naše farnost se do průběhu oslav zapojí svými duchovními i společenskými akcemi. Na Mariánské Hoře se plánuje v nadcházejícím roce zhotovení nové vnější omítky poutního kostela. Členové ekonomické rady budou na konci ledna 2004 vybírat při výběrovém řízení vhodnou firmu, které bude tento úkol svěřen.

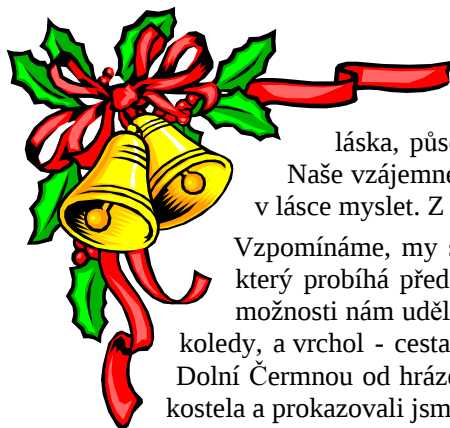
Závěrem mi dovolu, abych vám k nadcházejícím vánočním svátkům všem ze srdce popřál požehnané prožití betlémské noci, ve které se nám narodil Spasitel, a vyprosil vám hojnost radosti a pokoje pro celý příští rok 2004.

Otec Pavel

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Známe všichni dobře to radostné očekávání, které nás připravuje na něco krásného a zaplavuje naši duši. A svátky vánoční, narození Ježíšovo, které nám dala nesmírná Boží láska, působí na lidská srdce tolik, že se snažíme i my chovat se jinak. Naše vzájemné vztahy jsou citovější. Soustředíme se více, abychom dokázali v lásce myslet. Z toho plyne i štědrost, která se v těchto svátcích projevuje.

Vzpomínáme, my starší, na vánoce v rodinách svého dětství, kolik lásky nám dali rodiče. Je to jako film, který probíhá před naším zrakem. Citové rozechvění nás neopustí, jak maminka s tatínkem vyvinuli svoje možnosti nám udělat radost. Ten štědrý večer byl tak krásný. Seděli jsme u stolu, betlém u kterého se zpívali koledy, a vrchol - cesta na půlnoční. Kostel zářil. Ve válce jsme museli jít přes státní hranici, která dělila naši Dolní Čermnou od hráze rybníka nahoru na Sudety, směr dolů Protektorát Čechy a Morava. Tak jsme chodili do kostela a prokazovali jsme se průkazkou, úředně se tomu říkalo „Pasierschein“.

U nás v kostele se slaví půlnoční mše svatá, která se svojí krásou a provedením stala už tradicí. Dlouhá léta máme chrámový sbor, který přispívá k této slavnosti svým hudebním a zpěvackým doprovodem ke mši sv. - slavnosti narození Páně. Tento chrámový sbor se stále během let obnovuje dalšími generacemi, a tak kdybychom byli přítomni na kruchtě při současném účinkování, viděli bychom mladé lidi vedle starších již prošeďivělých zpěváků i hudebníků. Známe tedy ty nynější mladé i starší. Přitom mnozí pamatujeme i ty, kteří už dávno odešli na věčnost. Můžeme říci, že už zpívají před Pánem. I varhaníci se s generacemi vyměňují. Dnešním patří dík za jejich službu a námahu a čas, který věnují tomuto poslání. A na ty, kteří věrně doprovázeli hudbou a zpěvem v našem kostele všechny slavnosti, vzpomínejme. Ráda připomenu alespoň sl. Annu Markovou, která dlouhá léta, až do stařeckého věku, doprovázela a hrála na varhany mnoho let při této J. J. Rybově půlnoční.

A tak v naší Čermné hudba, i v její rodině otce a sourozenců, našla mnohé z těch, kteří byli hudbě a zpěvu věrni.

Předávání „štafety“ na místa odcházejících přicházejícím vždy přináší doplnění „štymů“ neboli hlasů. A to je i starost, neb takový náš chrámový sbor čítá 14 – 15 muzikantů a 26 zpěváků. A tak vezte, když uslyšíte při půlnoční mši od Jakuba Jana Ryby, která začíná zpěvem dvou pastýřů, které vzbudilo při narození dítěte Ježíše „Veliké světlo na obloze a zpěv“, že přišel čas, kdy se pro nás Bůh stal člověkem.

V této půlnoční mši sv. uslyšíme jak pastýři byli ti první, kteří vnímali tuto událost. Jak přijímali neobyčejné děje kolem narození dítěte Syna Božího. Každá jednotlivá část této mše má svoji zvláštní krásu melodickou i textovou. Hned na začátku slyšíme pastýře, jak jeden budí druhého, když vidí co se děje divného: „Hej mistře, vstaň bystře, vzhleďni na jasnost, nebe spanilost, krásu uhlídáš v tento noční čas. Hvězdy jsou dnes krásnější, obloha je jasnější, měsíc krásně plápolá, světlý je sad, obloha ...“. Jan Jakub Ryba dokázal s velikou citlivostí hudebně i textově vystihnout čas i přírodu i chování pastýřů, kteří byli prvními a chvátili k narozenému Dítěti.

Mše svatá pokračuje a člověk, který prožívá tyto posvátné chvíle a slyší další zpěvy je osloven znovu: „O vy krásná nebesa, proč se dnes šlechtíte, proč se dnes tak překrásně nad námi třeptíte. Betlém stojí jak v ohni, jenom bratře pohlédni, co to má znamenat ...“ Tuto Rybovu mši hráli za vedení p. Josefa Vašíčka i ve verměřovickém kostele s tamními zpěváky, kde zpívala alt i p. Vašíčková Helena a dodnes při poslechu v čermenském kostele má snahu si melodii aspoň tiše šeptem notovat. Osobně tu připomenu slova mé maminky, která už je mnoho let na věčnosti, když mi v kostele při poslechu této mše povídá „cítím se tu jak v nebi“ a dodala „jaké však ještě krásnější to tam musí být“.

Kéž se i v budoucnu mezi námi najde dostatek ochotných zpěváků a hudebníků, kteří naleznou v sobě oblibu zpívat a hrát na hudební nástroje dle svých schopností. Vždyť by bylo škoda toto vzácné umění opustit, které nás každoročně provází při slavných chvílích připomínajících život z víry v Ježíše a naše spasení. Toto je důkazem i tradice našich předků, kteří ve svém společenství zpěv a hudbu pěstovali a dokázali obětovat hodně času pro toto umění. Ohlédnu-li se zpět po mnoha letech, co mi paměť sahá, vidím řadu těch, kteří jsou již na věčnosti, je mnoho jmen těch, kteří stáli na kruchtě a zpívali a hráli na své nástroje při této slavné Rybově půlnoční. Bylo by dobře, aby zůstala snaha chrámový sbor stále doplňovat, aby do budoucna toto krásné zpívání a hraní na hudební nástroje znělo i nadále ke „cti a slávě Boží“.

NÁŠ ŽIVOT

K velké radosti rodičů a prarodičů se narodilo dítě. Plné zdraví a života, ve svých čtyřech měsících, nečekaně zemřelo na syndrom náhlého úmrtí. Bylo to, jako když sjede blesk z čistého nebe. Nechápatelí rodiče se ptají: „Bože, proč jsi to dopustil, vždyť jsme se snažili žít podle Tvých příkazů? Proč jsi nám to dítě dal, když jsi ho vzápětí zase vzal.“ Proč, proč ... co na to říci, jak najít slova útěchy v této chvíli? Jak je těžké ve chvílích bolesti nad ztrátou dítěte, nad zjištěním, že se nám narodilo postižené dítě nebo nad lůžkem těžce, nevyléčitelně nemocného člověka, říci: „Bud' vůle Tvá!“

Z každého kázání si vždy něco odneseme. Otec Pavel nevěděl o našem trápení. Ale hned příští neděli měl krásné kázání o křížích našeho života. Celé toto kázání o smyslu bolesti bylo přímo jakoby ušité na náš případ. Náhoda? Ne, to byla odpověď Boha na naše „proč“. Pochopila jsem, že pokora a naprostá důvěra v Boží lásku je naší útěchou. A co dostali rodiče za Marečka, který náhle zemřel? Narodily se jim zdravé a čilé děti Adámek a Sabinka. Díky Pane!

Všichni u nás doma čteme rádi Katolický týdeník a rubriku „Bůh v mém životě.“ Máme rádi farní zpravodaj „Poutník“ a hlavně zprávy o dění v našem farním společenství. Proto, když se na mne obrátila paní Anička Motlová s výzvou, jestli bych nenapsala nějaký prožitek ze svého života, jako příspěvek do Poutníka, po delším váhání jsem její přání splnila.

A teď se obracím na vás, bratři a sestry, následujte mě! Pište cokoli poučného, radostného nebo humorného. Jistě tím někoho potěšíte.

R.K.

Přání

A jestli snad v tyto dny

nad domovem tvým
radostná jitřenka
více se rozjasní

s pastýři
k Betlému
pospěš si

Zaslechneš-li více
zpěvu
o lásce vesmírné
o pokoji lidem
o slávě Bohu

zazpívej také
celým srdcem
celou duší

celým svým životem

KDO JE PRO MNE BŮH

„Chození do kostela ještě člověka lepším neudělá“ říká farář v jednom českém filmu. Teprve živá víra má sílu proměňovat lidské srdce a tím smýšlení a jeho postoje. Ve víře jde především o vztah, který je osobní a často nesdílitelný.

Když člověk dospívá, nemá zodpovězeny základní otázky své existence. Je pro něho těžké najít vztah k Bohu i k druhým, když nerozumí ani sám sobě. Když dospěje a přijme sám sebe takového jaký je, může ho to přivést k umění na sebe zapomenout v lásce-tj. milovat a důvěřovat druhému. Právě tento závazek důvěry dává hodnotu a smysl celému životu.

Schopnost navazovat a udržovat vztahy souvisí i s naším duchovním životem. Když nejsem schopen vztahu ani s Bohem se nedostanu moc daleko. Ani sebelepší

vnější podmínky a náboženská výchova doma nic nezmohou, pokud ještě nepřišel čas, nebo pokud jsem se sám Bohu neuzavřel.

Můj vztah k Bohu se začal plně rozvíjet až když jsem se seznámila se svým manželem. S ním vstoupil do mého srdce sám Ježíš a dal mému životu nový rozměr. Došla jsem k poznání, že Boží láska ke mně přichází skrze mé bližní, které mi On sám do života posílá. Hlasem mého svědomí mě neustále vybízí ke konání dobra a hledání pravdy. Záleží jen na mně, jak odpovídám na Jeho výzvu a spolupracuji s touto milostí.

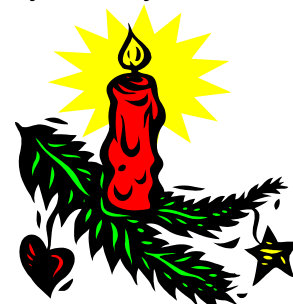
Pravá svoboda, která je znamením Božího obrazu ve mně mi ponechává možnost vlastního rozhodování. Ať se rozhodnu jakkoli, Bůh toto mé rozhodnutí respektuje. Nenechává mě však napospas. Stále trpělivě čeká až s pokorou uznám, že se vzdaluji a s jeho pomocí najdu ten správný směr.

Často se mi stává, že věci, které se mi nejprve zdály nepříjemné a nebezpečné, nakonec dopadnou dobře. A už kolikrát jsem děkovala Bohu za to, že nevyplnil má velká přání, ale že se stal třeba pravý opak. On umí použít i naše chyby a omyly, aby nás dovedl znovu k sobě. Když se s důvěrou k němu obrátím a s pokorou přiznám své viny ve svátosti smíření, dostávám šanci začít znovu a lépe.

Tak jako dýchá tělo a udržuje se dechem při životě, tak dýchá i moje duše skrze modlitbu. Je pro mě pevným základem síly a naděje při mých úkolech v běžném životě. Největším darem a posilou je však sám Ježíš přítomný v eucharistii.

A co mohu dát Bohu já? Odpovědi jsou sama Ježíšova slova k pohanské ženě: „Důvěřuj sama sobě a jdi svou cestou.“ To jediné co mohu Bohu dát je to, co doopravdy jsem. Ne moje ideální já, ale moje opravdové já.

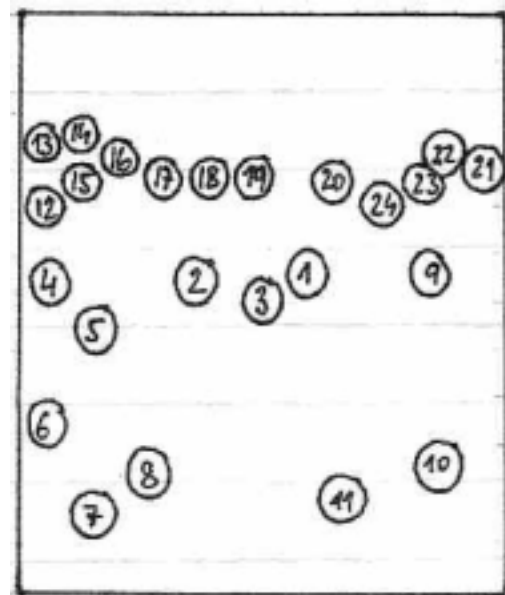
bs

JEŽÍŠOVI SOUROZENCI

Býval jsem často v zahradě u Brožků. Paní, hluboce věřící evangelička, která i na náš kostel přispívala, často hovořila o bibli: „My říkáme Paní Maria, protože podle bible měla víc dětí!“. Byl jsem překvapen a hned vše kontroloval v bibli. Ano, často se mluví o sourozencích Ježíše (Mat 4,21; 10,3; 17,1-2; 20,20-21; 26,37; Mar 1,19; 3,17; 5,37; 9,1-2; 10,35-36; 14,33-34; Luk 5,10-37; 6,14; 9,28-29; 54; Skut 12,2; atd.). Jedná se však o příbuzné Ježíše a bible to sama dokazuje. Někteří bratři Páně (Mat 13,55; Mar 6,3 atd.) jsou jinde prokazatelně bratrance, např. Šimon, Juda Tadeáš, Jakub a Josef jsou synové Alfea a příbuzné P. Marie. Biblický slovník (sepsaný evangelíkem) na str. 271 říká, že Alfeus je podle křesťanské tradice totožný s otcem

Matouše Levi (Mar 2,14). V hebrejštině totiž slova bratr, sestra, platí pro celé příbuzenstvo. Prý to je na východě běžné i dnes. I ve Starém zákoně Jakub oslovil své příbuzné v rodné zemi své matky slovem „bratři“ (Gn 29,4; 31,46). Jinde zase Lot bývá nazýván bratrem Abrahama (Gn 14,16) ikdyž je jeho synovcem (Gn 11,27). A v Písni písní nazývá milý svou nevěstu sestrou hned v jediném verši „učarovala jsi mě sestro, má nevěsto...“ (Pís 4,9).

Říká se také, že když bible nazývá Krista „prvorozeným“, má Kristus další sourozence. Jenže v bibli je prvorozeným i jedináček. Např. sv. Pavel jmenuje Ježíše „prvorozencem Boha Otce“ (Žid 1,6). A proč by Ježíš na kříži dával svou matku Janovi, když by měla další děti? Ne, P. Maria měla jediné dítě. Vše ostatní je průhledná konstrukce.

Celé příbuzenstvo Kristovo je nakresleno na postranním oltáři katedrály v Hradci Králové. Obraz je reprodukován v IKD 10/2003. Můj dávný dialog s evangeličkou mi ho připomněl a tak pro poučení druhých jej uvádím.

Příbuzenstvo Krista - Rodina sv. Anny

1. Panna Maria	9. Marie Salome – sestra sv. Anny	17. Jáchym – manžel sv. Anny
2. sv. Anna	10. sv. Jakub větší	18. Kleofáš – manžel sv. Anny
3. Ježíšek	11. sv. Jan Evangelista	19. Salome – manžel sv. Anny
4. Marie Kleofášova – sestra sv. Anny	12. Alfeus – manžel Marie Kleofášovy	20. sv. Josef
5. sv. Jakub menší	13. Esmeria – sestra sv. Anny	21. Zachariáš
6. sv. Barnabáš	14. Enime	22. Alžběta
7. sv. Šimon	15. sv. Servatius	23. sv. Jan Křtitel
8. sv. Juda Tadeáš	16. Memlie – žena Enimova	24. Ephraim – otec Zachariáše a syn Esmerie

SVĚTCI V PRANOSTIKÁCH - LEDEN

1. 1. Je-li na Nový rok pěkně, budou pěkné žně.
- Na Nový rok déšť - o velikonocích sních.
2. 1. Jaké počasí na svatého Makaria bývá, takové se v září ozývá.
6. 1. Tři králové mosty staví, nebo je boří.
Na Tři krále mnoho hvězd - urodí se mnoho brambor.
11. 1. Na svatého Hygina pravá zima začíná.
14. 1. Svatý Vigil z ledu mosty zřídil, a když nezřídil, tak je břídil.
15. 1. Na svatého Pavla poustevníka pěkný den - bude dobrý rok.
Na svatého Pavla poustevníka větrný den - bude mokrý rok.
19. 1. Na svatého Knuta přichází zima krutá.
20. 1. Nezmrzne-li cikán do Fabiána a Šebestiána, potom už nezmrzne.
21. 1. Svatá Anežka kape ze stříšky, sedláče, schovej zhryzky (znamená zbytky píce, bude neúroda).
21. 1. Vincence slunečnost dává vína hojnost.
25. 1. Svatého Pavla pohoda - jistá Boží úroda a když sníh neb déšť, to je pro hospodáře zlá zvěst.
V den Obrácení svatého Pavla když teče voda po silnici, šetřte pro dobytek píci.
26. 1. Na svatého Polykarpa plná sněhu každá škarpa.
28. 1. Je-li Karel Veliký málo ledový, únor to zase napraví.

(vybral js)

JESLIČKY

Betlémy stavěné v lidských obydlích i kostelích nám nabízejí pestrou a zajímavou přehlídku dovedné řezbářské či malířské práce, většinou anonymních lidových umělců i profesionálů. Na počátku stavění betlémů - jeslíček, jak se lidově říká, stojí světec František z Assisi. Na jeho popud připravil jeho přítel G. Vellita první betlém v lese u Greccia v Itálii, a to v roce 1222. Jesličky byly postaveny v jeskyni a byly bez Jezulátka. Františkovo půlnoční kázání bylo prý tak vroucí a radostné, že - jak praví legenda - dojatí posluchači v jeslích uviděli Boží Děťátko. A právě odtud se stavění betlémů rozšířilo nejen po Itálii, poté v Evropě a posléze na dalších kontinentech.

První stavění betléma v Čechách je písemně doloženo v jezuitském kostele sv. Klimenta (Klementinum) v roce 1560. Jak betlém vypadal není známo, neboť se nedochoval. Byl to u nás skutečně první betlém? Jakousi napodobeninou betlémské jeskyně s narozením Ježíška se prý již objevilo v roce 1371 a 1375 ve staroměstském kostele Panny Marie před Týnem. Ani v tomto případě není známo jakou jesle měly podobu. O jesličkách se také zmiňuje pražský arcibiskup Jan z Jenštejna (1379 - 1400). Tolik o dávné historii betlémů u nás.

V Čechách se zhotovování a stavění betlémů nejvíce rozšířilo v 19. století. U nás jsou známé regiony s betlémskou tradicí, které se proslavily i za hranicemi. Připomeňme si světoznámý Proboštův a Kapucínův pohyblivý Třebechovický betlém, jehož tvorba byla započata v roce 1885 a dopracován byl po deseti letech. Byl vystavován na mnoha našich i zahraničních výstavách. Největší úspěch sklidil na Světové výstavě EXPO v roce 1967 v Montrealu. Josef Probošt v betlému ztvárnil ve svých figurkách sousedy, třebechovickou kapelu, řemeslníky - současníky i svou vlastní rodinu. Prostě osoby, s nimiž se denně setkával. Čtyři metry dlouhý betlém znázorňuje celý Kristův život od narození až po zmrtnýchvstání a znázorňuje téměř všechna řemesla a lidskou činnost.

Z nejznámějších betlémských tradic, mimo Třebechovice, si připomeňme řezbové betlémy z Hedče u Králík, z Jindřichova Hradce - nejznámější jsou Krýzovy jesličky, z Jilemnice, Třebíče, Třeště, Rokycan, Plzně a Prahy. Ručně malované betlémy zapichované do mechu mají dlouholetou tradici v Ústí nad Orlicí, České Třebové, Příbrami, Domažlicích a v Plzni. V kostele sv. Jana Nepomuckého v Plzni mají malovaný papírový betlém z konce 19. století, ve kterém jsou namalovány postavy ve všech českých i moravských krojích. Je to velice hezký a zajímavý betlém. Další raritou Plzně je dřevěný vyřezaný nekolorovaný betlém. Figury jsou v životní velikosti. Ten je celoročně instalován v kapli Narození ve františkánském klášteře Panny Marie Nanebevzaté.

Dnešní generace možná ani neví, že betlémská tradice byla i u nás v Dolní Čermné. Betlémské krajiny k figurkám z Hedče tvořil Josef Faltejsek, zvaný „Děkan“ a Vincenc Appl. Oba vytvořili unikátní pohyblivé betlémy. Figurky zde řezal Josef Krátký a hlavně Jan Macháček, přezdívaný „Ceratek“. Ten vytvářel i chaloupky a krajiny. I u nás doma se stavěl jeho betlém po několik desetiletí, než jsem jej z naprosté nerozváznosti před třicetipěti lety spálil. V našem Macháčkově betlémě bylo mnoho chaloupek a byl ztvárněn i zdejší farní kostel sv. Jiří. Figurek jsme měli kolem 20 a mnoho oveček. Přesně si pamatuji, že jedna postavička měla přesnou podobu svého tvůrce - Jana Macháčka. Figurka byla „oděna“ do šedého pánského obleku s kalhotami na kšandách, zvanými „pumpky“, a v pěkných pruhovaných podkolenkách. A pěkně si to vykračoval s holí. Přesně tak si jej pamatuji. Jen podkolenky ve skutečnosti neměl pruhované. Figurce chyběla dlouhá fajfka, kterou měl stále v puse, ať „bafal“ či nikoliv. Stařík to byl svérázný; menší postava, s ostrým nosem, na něm brejličky a pěkný knír. Ve své životnosti byl rázný. Mnohdy posílen truňkem, nás děti, honil nebo i přetáhl holí. Přesto na něho rád vzpomínám jako na výraznou postavu naší obce a jako na skutečného lidového umělce - řezbáře. Dnes pro výstavy betlémů u nás v Dolní Čermné marně pátrám po vyřezávaném betlému, který vytvořil pan Jan Macháček. Prosím čtenáře Poutníka jestli o někom vědí kdo jej vlastní, aby mě na něj upozornili.

Tvůrci betlémů mnohdy ve ztvárnění betlémské krajiny používali výrazných krajinářských motivů daného regionu. U figurek ztvárňovali svérázné kroje, či postavy současníků a ztvárňovali řemesla a veškerou lidskou činnost. Před lety jsem viděl na veliké výstavě betlémů v Hradci Králové betlémy snad ze všech zemí i kontinentů. Tvůrci betlémy tvořili a dosud tvoří z nejrůznějších tradičních i netradičních materiálů. Viděl jsem starý betlém z cínu, pečený z vizovického těsta, z perníku, z chleba, papírový ražený

nebo vystřihovaný, ze slámy, ze šustí, keramický, z kameniny, malovaný na kamenech, šitý z látky, háčkový, pletený, sádrový malovaný i odíváný do šatů z látek, z vosku, řezaný z kamene, ze slonové kosti i z umělé hmoty i betlém ve stylu loutek - marionet či maňásků. Záleží na tradici i fantazii tvůrce.

Všechny betlémy, ať jsou vytvořeny z jakýchkoliv materiálů, jakoukoliv technikou, ve kterékoli zemi, ať je tvoří umělci či prostí lidé, mají jedno společné: ztvárňují narození Ježíše Krista, Syna Božího, oslavují jeho vykupitelské dílo, klaní se mu v postavičkách a vzdávají mu poctu a čest.

Ať je tedy Ježíš oslavován všemi národy po všechny věky!

(js)

J. Macháček *1877-1956

Betlém J. Macháčka č.p. 7

PROČ ŠTĚDRÝ DEN?

Štědrý den 24. 12. souvisel s následujícím svátkem Božím hodem vánočním, tj. dnem narození Ježíše Krista. Liturgicky je Štědrý den označován jako vigilie, tedy předvečer slavnosti. Názvy „štědrý“ a „hod“ již samy o sobě naznačují hojnost rozmanitého jídla a pití při slavnosti Narození Páně. Dříve těmto dnům hojnosti předcházela přísný půst v adventu jako příprava na příchod Pána. Rodiče dětem slibovali, že uvidí večer zlaté prasátko, pokud půst dodrží. Půst trval do momentu kdy „vyšla“ první hvězdička na nebi.

V jižních a západních Čechách v min. století chodila o Štědrém večeru Perchta, která nenadělovala, ale strašila děti a trestala je za nestrídnost. O Štědrém dnu v našich horských krajinách chodili tento večer na koledu skuteční pastýři a ponocní. Ponocní byli muži, kteří v noci ohlašovali trubením čas, dávali pozor na zloděje a sledovali, aby se v obci někde nevžňal oheň.

Štědrá večere i v chudých rodinách bývala bohatá - štědrá několika chody prostých jídel. Vařil se „kuba“ - na husto uvařené krupky s usmaženou cibulkou a vařenými houbami a česnekem; „pukance“ - kaše s mákem a medem; „pučálka“ - naklíčený usmažený hrách, buď slazený nebo solený; „muzika“ - sladká skořicí a hřebíčkem okořeněná polévka ze sušeného ovoce s medem, zahuštěná perníkem; „hrachoranda“ - hrachová nebo čočková polévka; „hubník“ - nákyp s houbami. Na míse bývalo ovoce, medové perníčky a různé cukroví a nepostradatelný chléb. V lepších rodinách byla rybí polévka a „kapr na černo“. Více druhů jídla se vařilo proto, aby bylo zárukou hojnosti v příštím roce. Ze zbytků jídla se pak podělovala hospodářská zvířata, drůbež, včely i stromy v zahradě. To aby dávaly hojně užítu. Jídlu vždy předcházela společná děkuvná modlitba celé rodiny za dary a vše dobré celého roku, co rodina obdržela od Pána Boha. Poté následovala prosebná modlitba pro požehnání do roku následujícího.

Po slavnostní večeři následovaly staré štedrovečerní zvyky, jichž etnografové zaznamenali veliké množství: ranní mytí v potoce pro zdraví, lití roztaveného olova pro věštění budoucnosti, rozkrajování jablíčka - jaderník do křížku znamenal nemoc a smrt, hvězdička majetek a štěstí. Pouštění svíček ve dvou skořápkách od vlašských ořechů po vodě v nádobě znázorňovalo chlapce a děvče. Když se skořápky oddělily, znamenalo to rozchod. Když byly blízko sebe znamenalo to svatbu. Také se házelo botou. Když bota byla špicí ke dveřím, byla do roka svatba a odchod z domova, když patou ke dveřím, zůstal dotyčný po celý rok doma. Děvčata trásla bezem nebo se dívala do vody studánky, aby v hladině uviděla svou budoucnost.

Boží hod vánoční, Narození Ježíše 25. 12.

Historický Ježíš - Boží Syn se narodil v chudém prostředí chléva za městem Betlémem. Jeho narození ohlašovali pastýřům andělé, kteří se mu první přišli poklonit. Nebyla to vůbec žádná líbezná idylka, jak ji známe ze scén betlémské tradice nebo z něžných koled. Byla to tvrdá realita skutečného chléva se vším všudy, lidská vyčerpanost a velká chudoba. To až poezie Vánoc - koledy a betlémy - posunula realitu do poetické lidské sféry a velice ji zjemnila, až v sladkou neskutečnost. Tradice tvorby a stavění betlémů zidealizovala betlémskou scénu Narození. Avšak díky této tradici se dochovalo u nás veliké množství různých stylů betlémů z nejrozmanitějších materiálů až z doby kolem 16. - 17. stol. Dnes betlémy prezentují bohatou pokladnici lidové tvorby.

v rodinách českých měšťanů a posléze i v chalupách prostého venkovského lidu. V chalupách se stromek dříve zavěšoval pod strop, to aby neubíral místo v jediné světnici pro domácí. Až později se stavěl do stojanů.

Zdobení vánoční stromek v naší zemi se objevil poprvé v roce 1812 v rodině režiséra Stavovského divadla B. Liebicha, který jej znal již z mládí v rodném Bavorsku. Stromek byl ozdoben ovocem, ořechy a papírovými květinami. A jako dárek se pod stromkem objevilo potvrzení o vyplaceném dlužném úpisu divadla. Strojení stromku se záhy objevilo

Koledy mají svou tradici ve středověku, kdy chudí studenti chodili s jesličkami dům od domu po koledě pro školu a svého bakaláře. V pozdějších dobách se koleda přenesla na den po Božím hodu vánočním - na sv. Štěpána.

Na Boží hod vánoční směl kněz sloužit tři mše svaté. První půlnoční - andělskou, druhou jitřní za úsvitu - pastýřskou a třetí ve dne tzv. „hrubou“ - slavnou.

Vánoce

Václav Renč –
ze sbírky „Popelka nazaretská“

„Jen pojďte, pojďte, dobří chudí!
ten jas, co ze spánku vás budí
a ukazuje k Betlému,
ta hudba, která zas a zase
tajemně zde rozléhá se,
vše platí králi našemu.“
Je div, že pozbyli tu řeči?
Se zatajeným dechem klečí
a hledí v Mariinu tvář,
s děťátkem v plínkách na kolenou.
Tak víra hledí na oltář.
Až Josef, jenž tu klečí taky
a neodvrací z dítky zraky
pocítil náhle jitřní chlad.
Jde, srovná slámu v koutě stáje
a Pannu, která znavena je
uloží něžně na svůj šat.
Hned všechna chasa, muži, ženy
vysvléká halenky a pleny
a prostírá je pro Pannu.
Královna chudá s chudým synem
leží pod baldachýnem
a chlév má za svou dvoranu.

Sv. Štěpán - prvomučedník 26. 12.

Na tento den jsou zaznamenány prastaré zvyky, které souvisely s pohanskou pověrou. Hospodáři nechávali koním pouštět žilou, to aby byli celý rok zdraví a čilí. Házeli na koně hrst ovsu jako symbolickou upomínku ukamenování jáhna Štěpána. V kostelích se světil ověs a obiloviny, určené pro jarní setbu. Tyto zvyky již vymizely.

Koledování po domech pro radost a zábavu dětem se stalo tradičním zvykem v 19. století. Pro chudé děti se pak stalo příležitostí, aby si u zámožnějších vyprosily nějaký grošík, dárek či jídlo. Zpívaly koledu: „Koleda, koleda, Štěpáne, co to neseš ve džbáně, nesu, nesu koledu, upad jsem s ní na ledu... atd.“ Rovněž tradice koledování již ustupuje.

Sv. Jan Evangelista 27. 12.

Byl apoštolem a bratrem Jakuba. Po smrti Ježíše Krista se postaral o Ježíšovu matku. V roce 94 po Kr. byl zajat, odveden do Říma, mučen a později vypovězen na ostrov Pathmos, kde sepsal knihu Zjevení. Zemřel v Efezu ve věku devadesáti let. Podle jedné legendy podali jeho nepřátelé Janovi číši s otráveným vínem, ale jeď mu po vypití vína neublížil. Na památku této události se světilo víno, jež se podávalo se slovy: „Pij lásku sv. Jana!“ Zprávy o tomto zvyku se dochovaly již ze 12. stol. Svěcení vína se ještě dnes objevuje v mnohých kostelích. Na venkově lidé věřili, že posvěcené víno vypité v den svátku sv. Jana je ochráně před jedem z hadího uštknutí.

Svátek betlémských mládětek 28. 12.

Podle textu evangelia sv. Matouše (1, 16) čteme: „Když Herodes poznal, že ho mudrci oklamali, rozlítil se a dal povraždit všechny chlapce v Betlémě a v celém okolí ve stáří do dvou let, podle času, který zvěděl od mudrců.“ S touto evangelijní zprávou je spojena památka prvních Ježíšových mučedníků - povražděných betlémských chlapců.

V Českém ráji lidé věřili, že když na tento den bude pršet, dostanou děti osycky. Někde matky v tento den symbolicky šlehalý děti proutkem, aby byly zdravé. Do Mládětek nesměly ženy přist len, to aby nespředly do domu neštěstí. Říkávaly: „Dnes je den Mládětek, zítra je již Prádětek“.

Sv. Silvestr - 31. 12.

Biskup, který byl roku 311 zvolen papežem. Vydal četné předpisy o liturgických obřadech, nádobách a předmětech. Svolal roku 325 Nicejský koncil, který odsoudil učení Ariána. Pokřtil byzantského císaře Konstantina a jeho manželku Helenu (nalezla Ježíšův kříž na Golgotě). Zemřel roku 335.

Ze starobylých zvyků se zachovala zpráva o „Ometačkách“. Jedná se o pověru vsazenou do křesťanství. Po domech chodily staré ženy černě oděné s uvázaným bílým šátkem, vpředu na stříšku. Zaklepaly na dveře, vběhly do světnice, přistoupily k plotně a třikrát ji koštětem přejely (ometly) se slovy: „Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého.“ To mělo zabránit tomu, aby na plotnu a z plotny nepřišlo nic nezdravého na rodinu. Nakonec hospodáři popřály šťastný nový rok a poprosily o almužnu. Na Silvestra se konávaly večerní pobožnosti, kdy věřící spolu s knězem děkovali za vše dobré v uplynulém roce a vyprošovali si požehnání pro rok nový.

Dnes je poslední večer občanského roku slaven nezřízeným veselím, televizní zábavou, spojen s nemírným pitím alkoholu a vypouštěním světlic a dělobuchů. Tato oslava již nemá nic společného se sv. Silvestrem.

Slavnost Zjevení Páně - Tři králové - 6. 1.

V tento den chodí trojice chlapců ustrojená za tři krále koledovat po domech a zpívá známou koledu: „My tři králi, my jdeme k vám, štěstí a zdraví přejem vám...“ Poslední dobou je tříkrálová koleda spojena s charitativní sbírkou pro Sdružení České katolické charity.

Do okruhu vánočních svátků náleží ještě slavnost Matky Boží Panny Marie, připadající na první den nového roku, svátek Sv. rodiny a Křest Páně v řece Jordánu. Doba vánoční dříve trvala až do Hromnic, tj. do svátku Uvedení Páně do chrámu 2. 2. Po II. Vatikánském koncilu však končí křtem Páně.

Prameny: Církevní rok a lidové obyčeje od V. Vondrušky

(zpracoval js)

K ZAMYŠLENÍ

Nezapomeň, čemu tě učím, můj synu....

Důvěřuj Pánu celým svým srdcem. Pamatuj na Pána ve všem, co konáš, a on ti ukáže cestu pravou. Nikdy nepřipust' myšlenku, že jsi moudřejší, než jsi. Jen poslouchej Pána a odmítej konat zlo. A potrestá-li tě Pán, synu můj, buď bdělý a přijmi to jako varování. Neboť Bůh trestá ty, které miluje, tak jako otec trestá syna, na něhož je pyšný.

Z knihy přísloví

Pamatuj si toto..... Miluj Boha, svého Pána, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou silou. Nikdy nezapomeň tato přikázání. Vštěpuj je svým dětem... Přijde čas, kdy se tě tvoje děti zeptají:

„Proč Bůh, náš Pán, přikázal, abychom byli poslušni všech těchto zákonů?“ pak jim řekni....

Z páté knihy Mojžíšovy

PO ROCE OPĚT TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

I pro rok 2004 byla vyhlášena SČKCH Praha Tříkrálová sbírka pro všechny české a moravské diecéze. Sbírká je povolena ministerstvem vnitra. Její regulérnost a serióznost je zaručena zákonným předpisem. Pro tyto sbírky platí přísná nařízení, takže nemůže dojít k jejich zneužití. Pokladničky se úředně pečeti na Obecním úřadě. Zde se i pokladničky odpečetí a počítají se peníze za přítomnosti několika pověřených a důvěryhodných osob, včetně pana starosty.

Účelem Tříkrálové sbírky je cílevědomě formovat veřejné mínění všech občanů bez rozdílu ve prospěch sociálně slabých, trpících a postižených živelnými a přírodními katastrofami doma i ve světě. Podle výsledků sbírek z minulých let se

tato sbírka dostala do podvědomí našich spoluobčanů věřících i nevěřících, probudila svědomí a pocit sounáležitosti s potřebnými, neboť finanční podpora Tříkrálových sbírek od našich občanů se rok od roku zvyšuje.

Také v naší obci Dolní Čermné navštíví skupiny tří králů naše domácnosti ve dnech kolem svátku Tří králů v příštím roce 2004. Vedením každé skupiny tří králů (skauti) je pověřena dospělá osoba, která se prokáže průkazem podepsaným diecézním biskupem, ředitelem DCH a generálním sekretářem SČKCH. Domácnosti též mohou obdržet od tří králů složenky SČKCH s letáčkem, který bude obsahovat informace o účelu a užití Tříkrálové sbírky. Sbírkou je tedy možné podpořit

finančně i složenkou prostřednictvím pošty.

Prosíme všechny naše občany, aby koledníky neodmítali a tuto sbírku modlitbou i finančně podpořili. Vždyť i „vdovin halér“ z evangelia má před Pánem obrovskou cenu. Milosrdenství a projevená láska štědrostí a obětími bude odměnou těm, které Pán Ježíš nazval „blahoslavení...“.

Za pochopení a Vaši štědrost předem děkujeme „Pán Bůh zaplat!“

Otec Pavel a V. Jansa

KULTURNÍ KALENDAŘ

St 24.12. – 24.00 hod.	„Půlnoční“ mše svatá ve farním kostele v Dolní Čermné. Při této mši provede místní chrámový sbor tradiční 1. Českou vánoční mši od Jana Jakuba Ryby „Hej, mistře“ Kostel sv. Jiří v Dolní Čermné	
Pá 26.12. – 15.00 hod.	Jesličková pobožnost na Mariánské Hoře	
So 27.12. – 19.00 hod.	Setkání farníků při sklence vína Fara v Dolní Čermné	
Út 30.12. – 17.00 hod.	Šachový turnaj – „O cenu čermenského faráře“ Fara v Dolní Čermné	
So 10.1. – 20.00 hod.	Orelský ples Orlovna v Letohradě Orlici	
Ne 11.1. – 14.00 hod.	Dětský karneval Orlovna v Letohradě Orlici	
Ne 18.1. – 15.00 hod.	Pták Ohnivák a liška Ryška – pohádka pro nejmenší v nastudování divadla KORÁB Sál lanškrounského zámku	
Út 20.1. – 19.30 hod.	165. abonentní koncert KPH – Saxofonové kvarteto BOHEMIA P. Fiedler – soprán saxofon, a. Mühlhansl – altsaxofon, p. Škrna – tenorsaxofon, K. Stupková - barytonsaxofon Sál lanškrounského zámku	
Po 26.1. – 19.30 hod.	FLERET – úžasné setkání beatu a lidové písně Dravá valašská skupina ovlivněná folklórem. Skupina má nezaměnitelný zvuk. Jeho typickou značkou jsou regionální a lidové kořeny. Projevují se jak v obsazení kapely (housle, fujara, klarinet, flétny, mandolína), tak v jazyce textů, v typických hudebních i pěveckých frázích a melodic. Sál lanškrounského zámku	
St 28.1. – 19.00 hod.	Malajsie – Korea – Japonsko. Poutavá cestopisná reportáž Karla Kocúrka Sál lanškrounského zámku	

Kdo bližního odsuzuje, může se mýlit..Kdo mu odpouští, nikdy se nemýlí

SOUŽITÍ SE SOUSEDY

Teď, v době vánočních svátků, se více než jindy mluví o rodině. I v televizi ustupují poněkud krváky a sex do pozadí a je vidět víc filmů o vztazích v rodině, o přátelství, dobrém sousedství a také sem tam na ČT pořady s vánoční, ba dokonce s náboženskou tematikou, vážící se k Vánocům. Všichni přece chceme, aby nejen vztahy v rodině, ale i v sousedství, na pracovišti a všude kolem nás byly dobré, a to nejen o vánocích, ale i ve všech dnech roku. Toto je dobré si uvědomit právě o vánočních svátcích, kdy jsme si více blízcí, citovější, ohleduplnější a milejší jeden k druhému.

Tak jako nám velice záleží na souladu a dobrých vztazích v rodině, neměli bychom zapomínat ani na naše vztahy s našimi sousedy. I ti nám jsou blízko a mnohdy po celý náš život. Vidíme je

přicházet a odcházet z domu, pracovat na zahradě, komunikovat s druhými, smát se i smutnit i odpočívat. Proč kalit vztahy řeči o druhých, zvláště o sousedech? Proč vynášet jejich nedostatky a chyby před druhými? Proč se před nimi děláme jakoby nic a za dveřmi nebo u druhé sousedky je vzápětí pomlouváme? Mnohdy pro malichernosti sousedé mezi sebou nemluví. Mnohé řeči a spory se přenášejí z rodičů i na děti a to je velice špatné. Známe to z minulosti, ale i ze současnosti.

Nesmíme si hned myslet, že když si nás sousedé nevšímají, že nás bojkotují. My mnohdy trpíme touto utkvělou představou. Může to být pravda, ale i nemusí. Mohou se nám jen vyhýbat „pro klid“, aby nezavdávali příčinu pro další nedorozumění. Mnohé maličkosti, které u jiných lehce přejdeme, „oni nám dělají naschvál“. Stále trpíme pocitem ukřivděnosti. Co s tím udělat?

Je potřeba začít každý sám u sebe. My nejdříve musíme být dobrými sousedy a ne ti druzí. Známe přece Ježíšův výrok z evangelia: „Vše, co chcete, aby lidé dělali vám, dělejte vy jim!“ To potvrzuje další biblické přirovnání o „trámu ve vlastním oku“ a české přísloví „o metení nejprve před vlastním prahem“. To jsou pravdivá, generacemi odzkoušená, pravidla nejen pro nás, křesťany, ale pro všechny lidi. Když si budeme tato pravidla v našich vztazích k bližním stále uvědomovat a jimi se řídit, když se budeme chovat k nim s úctou a s porozuměním, laskavě a ochotně, bez jakéhokoliv roztrušování řečí, jistě se změní i oni. Určitě to i je povzbudí k témuž správnému a dobrému jednání. Sousedy si často nemůžeme vybrat, podobně jako členy rodiny. Proto bychom se měli snažit o vytváření dobrých přátelských sousedských vztahů. To ovšem vyžaduje určitý čas a trpělivost na obou stranách. A to by mohlo být i téma na zamyšlení k letošním Vánocům

Přejme si navzájem pokoj, dobro, dobré sousedské vztahy a požehnání narozeného Ježíše pro všechny dny a pro všechny lidi, a to i pro ty, o kterých si myslíme, že nám stále ubližují. (js)

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V lednu 2004 oslaví:

89 let	paní Marie Plháková	z Dolní Čermné
81 let	paní Gertruda Ruprychová	z Dolní Čermné
79 let	paní Marie Severinová	z Dolní Čermné
77 let	pan Milan Pecháček	z Dolní Čermné
75 let	paní Růžena Havlová	z Dolní Čermné
73 let	paní Růžena Šimková	z Dolní Čermné
73 let	pan Ladislav Horák	z Dolní Čermné
71 let	paní Aloisie Bednářová	z Dolní Čermné
65 let	paní Marie Smejkalová	z Dolní Čermné
60 let	pan Jaroslav Kulhavý	z Dolní Čermné
84 let	pan Jiří Formánek	z Horní Čermné
84 let	pan Josef Bachman	z Petrovic
79 let	paní Marie Krátká	z Petrovic
82 let	pan Josef Hrdina	z Verměřovic
60 let	pan Josef Záleský	z Verměřovic

Všem oslavencům jménem celé farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byla pokřtěna a stala se členem Kristovy církve:

v Dolní Čermné 13.12. 2003 Eliška Zpěvákova
z Dolní Čermné

*Rodičům Zpěvákovým rád blahopřeji ke křtu jejich dcery
a vyprošuji všechny potřebné milosti k její výchově.*

Otec Pavel

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Leden 2004

1.1.	Čt	Nový rok – Matka Boží Panna Maria	7.30	p. Vašíčková 27
			10.30	Jansovi st. 7
4.1.	Ne	2. neděle po narození Páně	7.30	Vránovi 18
			10.30	Macháčkoví Z., M., M. 55
6.1.	Út	Zjevení Páně – Sv. Tři Králové	18.00	Klekarovi ml. 292
11.1.	Ne	Křest Páně	7.30	Dostálovi 293
			10.30	Hubálkovi 61
18.1.	Ne	2. neděle v mezidobí	7.30	Řehákoví 283
			10.30	Marešovi 408
25.1.	Ne	3. neděle v mezidobí	7.30	Matějkoví 58
			10.30	Jansovi 65

Únor 2004

1.2.	Ne	4. neděle v mezidobí	7.30	Filipovi 67
			10.30	Venclovi 288
8.2.	Ne	5. neděle v mezidobí	7.30	Adamcovi 18
			10.30	Jansovi ml. 7
15.2.	Ne	6. neděle v mezidobí	7.30	p. Vávrová 264
			10.30	p. Krátký 73
22.2.	Ne	7. neděle v mezidobí	7.30	p. Venclová 402
			10.30	Režný 403
25.2.	St	Popeleční středa	18.00	p. Motlová 11
29.2.	Ne	1. neděle postní	7.30	Dvořákoví 406
			10.30	Hejlovi 232

Modlitba za babičku

ANTE JAKSIČ

*Modlím se k tobě, Pane, tohoto pozdního večera,
zatímco v temné noci
bdí vesnické chalupy;
prosím tě za svou ubohou babičku
tak, jako děti prosí.*

*Před tvou spravedlivou tváří teď zkroušena stojí,
protože jsi sňal z jejích beder
břímě starostí, jichž měla v životě plno.*

*A nyní budeš vážit plody jejích dnů,
na jednu stranu koukol,
na druhou pšeničné zrno.*

*I když možná nemyslela vždycky na tebe,
když u jejích vrat prosil žebrák slabostí popelavý,
vzpomeň si, jak často jsem k ní přišel hladový
a jak jsem s chutí pil mléko
její staré krávy.*

*I když byla tvrdá a málo dbala
o štěstí svých bližních, ty víš jistě
a vzpomeneš, jak často jsem schoulený a mokrý
u jejích kamen
nalézal útočiště.*

*Vzpomeň si, že měla hodně smutných dnů
a že mnohými starostmi se její záda k zemi
nachýlila,
vzpomeň si, že mě přece tak něžně milovala
a že tato stařenka je
má ubohá babička milá.*

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

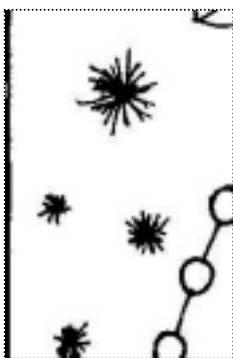
Dítě

A oslík spal a spal a ve snu se mu zdálo, že se pase doma v Nazaretě na Mariině louce. Bylo to záhy z jara, všechno kolem kvetlo, zelenalo se a vonělo. Ptáci zpívali a dováděli ve vzduchu plni radosti. Slyšel pláč a najednou zpozoroval, že ptáci jášají nad Mariiným dítětem. Tu se mu srdce rozbušilo až v krku ze samé radosti.

„Teď se děťátko narodilo,“ myslel si osel ve snu. I slunce se chtělo zúčastnit a zářilo tak jasně a pronikavě, oslovi přímo do očí, až ho probudilo.

„Ach jenom sen!“ myslil si osel v polosnu zklamaně.

Nebylo jaro a už vůbec ne Nazaret, ale stará, chatrná stáj v Betlémě. Ale - přece to vonělo

jarními květy - a přece zněl zpěv - a všechno svítilo a zářilo. Osel otevřel oči a rozhlédl se kolem. V jednom rohu ve stáji seděla Maria a kolem ní kroužili andělé a zpívali. Andělé se tlačili stále blíž k ní, dokonce se strkali křídly. Co chtěli vidět? Oslíka zalilo teplo.

Tu jeden anděl ustoupil stranou tak, že osel mohl zahlédnout, jak Maria ošetřuje docela malé děťátko. Tak přece se už narodilo. Josef otevřel balíček a rozložil jemné prádlo, které Maria ušila. Andělé je podávali Marii a Maria zavinula děťátko jemně a pečlivě. Pak maličkého vysoko zdvihla, aby ho mohli všichni uvidět, a podala jej Josefovi. Josef ho hned položil na seno v jeslích. Andělé se hned postavili kolem jeslí a zpívali. Zpívali nádherně, zcela tiše, že je sotva bylo slyšet. Josef a hospodář pak pokojně a klidně naslouchali andělům a zbožně pozorovali dítě. Maria se náhodou podívala směrem k oslovi a zpozorovala, jak natahuje krk.

„Josefe,“ pravila, „ukaz děťátko taky našemu oslíkovi!“

Josef zavedl osla k jeslím. Tu osel ucítil, že seno voní jako jarní květiny. Najednou bylo ve stáji tma. Všichni andělé zmizeli. Jenom skulinkou ve střeše svítila hvězda dolů přímo do jeslí, všechno ostatní bylo v temnu. Osel viděl docela zřetelně, jak kolem dítěte bylo jasné světlo. Josef a stařec to viděli také.

„Hvězda svítí tak jasně,“ šeptal stařec, „že dítěti vytváří na hlavě korunu. Teď začínám rozumět snu o příchodu krále.“

Tolik ukázka z dětské knížečky s podtitulem Vánoční povídka pro děti.

Betlém, chudá stáj a v ní se právě narodilo děťátko. Nápadně důležité tomu všemu přihlíží malý oslík. Není to vůbec náhodou, protože ukázka je z vánoční povídky, kterou pro vás, děti, napsal Gunhild Sehlín a nazval ji „Mariin malý oslík“.

Pokud tuto knížku třeba máte doma nebo jste ji už četly, určitě mi dáte za pravdu, že je velice mile napsaná. Jestli ji dosud nemáte, tak jen prozradím, že přináší příběh malého, zanedbaného a líného oslíka, který se dostal k Marii a Josefovi. Mariina péče, dobrota a láska však zcela změnila jeho život. Prožíval s nimi a s jejich ostatními zvířátky každý den. Pracoval na poli, pomáhal kde bylo třeba.

Když přišlo nařízení ke sčítání lidu, museli se Josef s Marií vypravit až do Betléma. Maria však čekala děťátko a cesta by pro ni byla příliš dlouhá a namáhavá. Oslík tedy musel s nimi. Pro něho to ale bylo jako vyznamenání a pyšnil se tím, že smí nést Marii a její dítě.

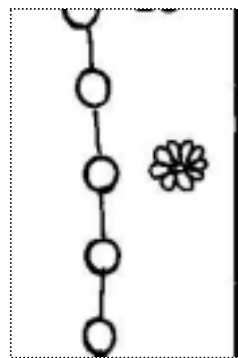
Co všechno při té náročné cestě zažili, jaké nástrahy a těžkosti museli překonávat, kolik dobra kolem sebe rozdali, ale třeba i to, proč větve stromu nad stájí jsou tak plně obsazeny ptáčky, se dozvíte v příběhu, který přečtete jedním dechem.

Otazníček

Pro starší

Těžko bychom si dnes již uměli představit Vánoce bez výzdoby. Stromeček, chvojí, svíčky, jablka a ořechy, vánočka, cukroví... to vše navozuje sváteční atmosféru. Ale přece by nám něco chybělo. Připomínka té nejdůležitější události, která je samotnou podstatou Vánoc. Narození Ježíška, našeho Spasitele. Ano, chyběl by nám betlém. Tato, někdy až umělecká díla, můžeme obdivovat na vánočních výstavách. Mnohé betlémy jsou zhotoveny špičkovými řezbáři, některé jsou malované, keramické, jiné zase ze slámy a dokonce i pletené. A určitě by byl výčet ještě mnohem širší. Lidé využívají svoji fantazii a pokoušejí se znázornit ten převelký dar pro lidstvo - narození Božího Syna. Je to již velmi stará tradice. Někdy vznikají tak obrovské unikáty, jako je třeba pohyblivý betlém v Třeběchovicích.

Ale ještě jsme opomněli jeden typ betlémů, se kterými se můžeme o Vánocích setkat. Jsou to živé betlémy. Lidé zde představují svatou rodinu i pastýře s anděly. Mnohde se objeví i živé

ovce, oslík, poník a další zvířata.

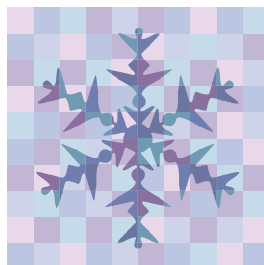
Nyní se přímo nabízí zajímavá otázka. Víte, kdo postavil vůbec první jesličky v křesťanských dějinách? Bylo to o Vánocích roku 1223 v Greccio. A byly to živé jesličky. Jejich stavbě dokonce předcházela žádost u papeže o schválení této novinky. Ten žádosti vyhověl a tak se autor myšlenky mohl dát do díla s opravdovou radostí, která byla pro něho příznačná a provázela významně jeho život až do posledního dne, kdy v mladém věku 44 let zemřel. Už tušíte? Je to sv. František z Assisi.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Hlavičky „Příbuzní“: spojnice měly být mezi těmito jmény a příbuzenskými vztahy:

Ábel - bratr - Kain
 Alžběta - matka - Jan Křtitel
 David - otec - Šalamoun
 Josef - syn - Jákob
 Lot - synovec - Abraham
 Marie - sestra - Marta
 Rebeka - manželka - Izák
 Rút - snacha - Noemi

Z osmi písmen jste měli poskládat slova... NA RORÁTY.

Rok utekl jako voda, takže v tomto čísle Poutníka byly poslední tři dílky z velké skládačky, které vám otazníček pravidelně posílal. Podařilo se vám ji celou správně složit a nalepit, abyste zjistily, jaký obrázek ukrývala? Věřím, že určitě ano. Pro ty, kterým se to z nějakého důvodu nepovedlo, Poutník přináší celý obrázek tak, jak měl vypadat

(Otazníček)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

4. neděle adventní

21. prosince 2003

52.- 53. týden / 2003

BOHOSLUŽBY V NAŠÍ FARNOSTI O VÁNOCÍCH

22. prosince - Pondělí – po 4. neděli adventní

Dolní Čermná - 18.00 h - za Josefa a Marii Hrdinovy a Emila a Marii Jandovy

23. prosince - Úterý – po 4. neděli adventní

24. prosince - Středa - ŠTĚDRÝ DEN

Dolní Čermná - 7.30 h. - za Františka Severina

Verměřovice - 16.00 h. - za Boží požehnání pro naše rodiny a děti z farnosti

Tato mše svatá z vigilie slavnosti Narození Páně je určena pro všechny, kteří se nemohou zúčastnit půlnoční mše svaté, především pro naše děti. Koledy budeme zpívat za doprovodu kytar.

Dolní Čermná - 24.00 h. - půlnoční mše svatá - za všechny dobrodince naší farnosti

Upozorňujeme, že na tuto půlnoční jede autobus. Vyjíždí ve 23.30 hod. z Verměřovic od kostela, pokračuje přes Petrovice a zastavuje na všech obvyklých zastávkách. Po mši svaté se vrací autobus zpět.

25. prosince - Čtvrtek - Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

Kostelní sbírka je určena na opravu poutního kostela na Mariánské Hoře.

Dolní Čermná - 7.30 h. - za Josefa Vašíčka a syna Petra

Verměřovice - 9.00 h. - za Josefa Maříka

Dolní Čermná - 10.30 h. - za farníky - slavná zpívaná mše svatá

Dolní Čermná - 15.00 h. - zpívané latinské nešpory s požehnáním

26. prosince - Pátek - Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

- Dolní Čermná - 7.30 h. - za rodinu Jedličkovu
 Petrovice - 9.00 h. - za Růženu Duškovou a oboje rodiče
 Dolní Čermná - 10.30 h. - za živou rodinu s prosbou o další Boží pomoc a ochranu
 - *rytmická kytarová mše svatá*

Mariánská Hora - 15.00 h. - *jesličková pobožnost*

27. prosince - Sobota - Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

Verměřovice - 17.00 h. - za Boží pomoc a ochranu pro všechny rodiny z naší farnosti

Dolní Čermná – fara 19.00 h - *vánoční setkání farníků a posezení při sklence vína*

Na začátku setkání požehnáme víno k běžnému použití (nejedná se o mešní víno).

Podle křesťanské tradice apoštol Jan kdysi požehnal nádoby s otráveným vínem a zbavil tím jed jeho účinku. Žehnání vína v den svátku tohoto světce připomíná tuto událost a zdůrazňuje i prikázání lásky zaznamenané v jeho spisech. Duchovní správce zve všechny farníky na faru na sklenku dobrého vína!!

28. prosince - Neděle - Svátek SVATÉ RODINY Ježíše, Marie a Josefa

Při mši svaté v Dolní Čermné proběhne již tradiční obnova manželských slibů.

Dolní Čermná - 7.30 h - za Marii a Jindřicha Marešovy

Petrovice - 9.00 h. - za Františka Hlavsu, rodiče a zemřelé z celé rodiny

Dolní Čermná - 10.30 h - za Boží pomoc a ochranu pro všechny manžele z naší farnosti

29. prosince - Pondělí - Pátý den v oktávu Narození Páně

Verměřovice - 9.00 h. - za Boží pomoc a ochranu pro všechny děti z naší farnosti

Dolní Čermná - 18.00 h - za Antonína Junka, manželku, sestry a duše v očistci

30. prosince - Úterý - Šestý den v oktávu Narození Páně

31. prosince - Středa - Sedmý den v oktávu Narození Páně

Dolní Čermná - 7.30 h - za dar uzdravení

Konec občanského roku 2003 - odpolední mše sv. na poděkování za přijatá dobrodíní

s prosbou o pomoc do nového roku 2004.

Dolní Čermná - 16.00 h - na poděkování za přijatá dobrodíní

1. ledna 2004 - Čtvrtek - Oktáv Narození Páně - Slavnost MATKY BOŽÍ

Světový den modliteb za mír

Dolní Čermná - 7.30 h. - za Ludmilu Marešovou, manžela a vnuka

Verměřovice - 9.00 h. - na úmysl dárce

Dolní Čermná - 10.30 h. - za farníky

2. ledna - Pátek - sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve

první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova

Dolní Čermná - 16.00 h. - adorace před vystavenou Eucharistií, zakončená společnou smírnou pobožností

Dolní Čermná - 18.00 h. - za Matyldu Kroulíkovou, manžela a zete

3. ledna - Sobota - po oktávu Narození Páně, památka Nejsvětějšího jména Ježíš

Dolní Čermná - 6.45 h. - za Vojtěcha a Oldřicha Kunertovy

Verměřovice - 17.00 h. - za Oldřicha Hrdinu, oboje rodiče a duše v očistci

4. ledna - Neděle - 2. po Narození Páně

Dolní Čermná - 7.30 h - za Aloise Lenocho, manželku a duše v očistci

Petrovice - 9.00 h. - na úmysl dárce

Dolní Čermná - 10.30 h - na úmysl dárce

Příležitost ke sv.zpovědi od 22.12.2003 do 4.1.2004:

ve farním kostele je vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté (mimo nedělní a sváteční mše svaté v 10.30 h.!) v pondělí 22.12.2003 odpoledne od 14.00 h. (zpovídají P.Petr Tobek a P.Pavel Seidl) a na první pátek 2.1.2004 odpoledne od 16.15 h. - do 17.30 h.

Duchovní správce srdečně zve děti na vánoční setkání:

Tato besídka se uskuteční v pondělí 29.12. v Kulturním domě ve Verměřovicích a to s následujícím programem:

od 9.00 h. - do 10.00 h.: mše svatá zaměřená pro děti v kostele sv.Jana Křtitele ve Verměřovicích

od 10.00 h. - do 12.00 h.: společné scénky, hry a soutěže podle věku dětí ve skupinách

Sestra Ludmila, Anička Motlová, já a všichni další pomocníci se na vás těšíme. Přijďte děti mezi nás!

Otec Pavel

POUTNÍK, VÁNOCE 2003, LEDEN 2004

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 5. ledna 2004, Poutník vyjde 25. ledna 2004

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 465 323 159. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.